

Κάτω
Νερόχώρα

Ήταν κάποτε, πολλά χρόνια πριν, μια χώρα μακρινή, που είχε ένα μεγάλο ποτάμι, που τη χώριζε στα δυο. Πάνω του είχε στηθεί μια γέφυρα για να επικοινωνούν οι κάτοικοι μεταξύ τους. Έτσι το κομμάτι που ήταν από την πάνω πλευρά του ποταμού, το είπαν Πάνω Νεροχώρα και εκείνο που ήταν από την κάτω πλευρά, Κάτω Νεροχώρα. Το ποτάμι ήταν ιδιαίτερα ορμητικό και σχημάτιζε καταρράκτες, που πότιζαν τα χωράφια τους, στις γύρω περιοχές. Ιτιές, λεύκες και λυγαριές στόλιζαν τις όχθες του. Στην Κάτω Νεροχώρα, έπαιρναν ξύλα από το πλούσιο δάσος για να ζεσταίνονται τον χειμώνα αλλά και για να φτιάχνουν όμορφα έπιπλα και να στολίζουν τα σπίτια τους.

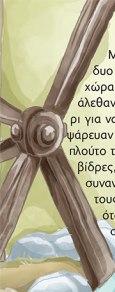

Μέσα στο δάσος υπήρχε μεγάλη ποικιλία πουλιών, όπως ο πετροκότσουφας και ο γαλαζοκότσουφας, ο θαμνοψάλτης και το γλυκύτατο απδόνι καθώς και κοράκια και αγριοπερίστερα και άλλα πολλά πουλιά που φώλιαζαν στο πλούσιο φύλλωμα των δέντρων. Υπήρχαν επίσης κουνάβια, νυφίτσες και ερπετά, όπως σαύρες στην πυκνή βλάστηση.

Με την ορμή του ποταμού κινούσαν επίσης δυο μεγάλους νερόμυλους στην Πάνω Νεροχώρα και στην Κάτω Νεροχώρα. Οι μυλόπετρες άλεθαν καλαμπόκι και στάρι και έφτιαχναν αλεύρι για να ζυμώνουν το ψωμί τους. Αρκετές φορές ψάρευαν στις όχθες του ποταμού και χαίρονταν τον πλούτο της πανίδας γύρω του, αλλά και τις πολλές βίδρες, τα μικρόσωμα αυτά ζωάκια, που όταν τα συναντήσεις στα ποτάμια σημαίνει ότι τα νερά τους είναι πολύ καθαρά. Οι βίδρες λοιπόν όταν δεν έβρισκαν αρκετά ψάρια αρκούνταν στα άφθονα καβούρια. Τα παιδιά χάζευαν με τα πολλά νερόφιδα που κυνηγούσαν γυρίνους. Οι βρύσες έτρεχαν παντού άφθονο νερό.

